

Arrest

nr. 175 261 van 22 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat R. PELLENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 2 mei 1989 geboren te Mosul in Irak. U bent een soennitische moslim van Koerdische origine. U bent rond 1997 naar Dohuk, Noord-Irak, verhuisd. U bent niet meer naar Mosul teruggekeerd. U heeft het vijfde leerjaar afgerond. U werkte als taxichauffeur in Dohuk. Zo moest u dagelijks een aantal kinderen van en naar de school brengen. U leerde op die manier uw huidige vriendin H.(...) A.(...)M.(...) (O.V.X) kennen. Jullie begonnen een relatie en communiceerden via een GSM die u haar cadeau had gedaan. Sinds 2014 ging u aan de slag als chauffeur bij het oliebedrijf DNO. Eind augustus 2015 ontmoette u uw vriendin bij haar buurvrouw en hadden jullie seksuele gemeenschap. Op 5 oktober 2015 belde uw vriendin u op en vertelde dat ze

uitgehuwelijkt was. U stelde haar gerust en beloofde dat u een oplossing zou bedenken. Op 9 oktober 2015 bracht u H.(...) op de hoogte dat jullie de volgende dag het land moesten verlaten. Jullie spraken af voor de deur van de buurvrouw van H.(...). Ze stapte er in de auto en jullie werden naar een bos gebracht. Jullie gingen te voet verder en moesten daar een rivier oversteken. Na een uur wandelen kwamen jullie aan bij een straat waar een auto jullie stond op te wachten. Jullie werden naar een wegrestaurant gebracht waar jullie op een bus stapten die jullie naar Istanbul bracht. Jullie verbleven gedurende een achttal dagen in een appartement in Istanbul. Vervolgens gingen jullie aan boord van een vrachtwagen en kwamen aan in België op 26 oktober 2015. U vroeg dezelfde dag asiel aan.

Na jullie vertrek heeft u uw broer gecontacteerd. Deze wist te vertellen dat ze bedreigd werden door de vader van H.(...). Hij zei dat u H.(...)ontvoerd had en dat hij u en uw vriendin zou vermoorden. Uw vriendin is intussen zwanger.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een kopie neer van uw nationaliteitsbewijs, een kopie van een documenten van uw GSM provider, een kopie van een lidkaart van de bodybuildersclub, kopijen van uw rijbewijzen, kopijen van uw badges bij DNO en kopijen van cheques en uw chequeboekje.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich volledig baseert op de asielmotieven die werden aangehaald door uw vriendin H.(...) A.(...)M.(...) (O.V.8.150.540). In hoofde van uw vriendin nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan haar asielrelaas. Bijgevolg komt u evenmin in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

De beslissing van het CGVS in hoofde van uw vriendin luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volgens uw verklaringen hebben u en uw partner A.(...) Irak verlaten omdat uw vader u gedwongen wilde uithuwelijken en omdat u angst had dat uw relatie met A.(...) bekend zou worden en u hierom vervolgd zou worden door uw vader.

Allereerst moet er worden vastgesteld dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u in Noord-Irak daadwerkelijk een gedwongen huwelijk diende aan te gaan.

Vooreerst moet er worden vastgesteld dat u bijzonder weinig details kunt geven over de man met wie u naar eigen zeggen diende te huwen. U verklaarde bij het invullen van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog dat u zelfs niet wist hoe de man heette (zie vragenlijst DVZ H.(...)). Tijdens uw gehoor op het CGVS wist u enkel te vertellen dat zijn naam T.(...) was. Zijn volledige naam kende u echter niet. Er moet worden vastgesteld dat u zelfs niet eens naar de volledige naam van de man gevraagd heeft (CGVS H.(...)p.18). U zou op 5 oktober 2015 A.(...) op de hoogte hebben gebracht van het feit dat u uitgehuwelijkt werd (CGVS A.(...)p.15). Ook A.(...) blijkt de naam van de man met wie u in het huwelijk diende te treden echter niet te kennen. Het blijkt vervolgens dat ook hij niet eens naar de naam van uw aanstaande gevraagd heeft (CGVS A.(...) p.15). U kon voor de rest zeer weinig informatie over de man verschaffen. U wist niet waar hij werkte en evenmin waar hij woonde. U wist enkel dat de man oud was en een vriend van uw vader was (CGVS H.(...) p.20).

U zou samen met de man, uw vader en de dochter van uw voorgehouden aanstaande naar de markt gegaan zijn op 5 oktober 2015 om sieraden te kopen. U gevraagd naar de naam van de dochter van uw aanstaande moet u wederom het antwoord schuldig blijven (CGVS H.(...)p.18). Ook dat is opmerkelijk. U en het meisje gingen immers samen naar de markt en hadden beiden het vooruitzicht om uitgehuwelijkt te worden. De dochter van uw voorgehouden aanstaande diende volgens uw verklaringen immers een gedwongen huwelijk aan te gaan met uw eigen vader. Dat u de naam van uw lotgenote niet opgevangen heeft is dan ook merkwaardig. (CGVS H.(...) p.21). Vervolgens moet er worden vastgesteld dat u niet kunnen zeggen wanneer het huwelijk zou plaatsvinden (CGVS H.(...), p. 20). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u op 3 oktober 2015 voorgesteld werd aan uw aanstaande. Op 5 oktober

2015 gingen jullie sieraden kopen en u verklaarde vervolgens dat u de volgende dag of de dag nadien moest trouwen. Dit wil zeggen de zesde of de zevende oktober (CGVS H.(...) p.19). U bent echter pas op 10 oktober 2015 vertrokken. In de week na de uitstap naar de markt is er niets noemenswaardig gebeurd. U heeft T.(...) niet meer gezien. U wachtte gewoon af (CGVS H.(...) p.19). Ook dit is merkwaardig daar u vermoedde dat alles al geruime tijd geregeld was en u twee dagen na het kopen van de sieraden moest trouwen (CGVS H.(...) p.18).

Ondanks het feit dat u absoluut niet wilde trouwen met T.(...), heeft u dit nooit tegen uw vader gezegd. U verklaarde dat u de boodschap aan uw moeder had doorgegeven en dat uw vader het via haar wel zou vernomen hebben (CGVS H.(...) p.19). Aangezien u toch niets te verliezen had, is het opmerkelijk dat u uw stem niet laat horen wat betreft zijn plannen voor u. Ook A.(...) durfde toen hij het nieuws hoorde niet naar uw vader gaan om hem om uw hand te vragen (CGVS A.(...) p.15). Jullie besloten op aanraden van de broer van A.(...) het land te verlaten. Jullie hebben geen andere oplossing bedacht. Ook dit ik merkwaardig. Uw familie wist niet van het bestaan van A.(...) of van jullie relatie af (CGVS A.(...) p.16). Daar een huwelijksaanzoek van A.(...), de enige manier was om jullie probleem op te lossen is het vreemd dat jullie dit niet geprobeerd hebben. Uit de verklaringen van A.(...) blijkt dat hij het niet durfde en uw vader vaak afwezig was (CGVS A.(...) p.15, p.16). Het verlaten van uw land van herkomst is een grote beslissing. Redelijkerwijs kan er vanuit gegaan worden dat dit het laatste redmiddel is wanneer al de andere opties geen soelaas bieden. Uit jullie verklaringen blijkt dat jullie niet geprobeerd hebben om een duurzame oplossing te zoeken voor het probleem.

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw claim dat u in Noord-Irak een gedwongen huwelijk diende aan te gaan. Het ongeloofwaardig karakter van deze claim wordt vervolgens versterkt door volgende vaststellingen.

De verklaringen die u en A.(...) afleggen over uw vader, de voorgehouden actor van vervolging, stemmen immers allerm minst overeen. Volgens u was uw vader de verantwoordelijke van de peshmerga in Dohuk. Later verklaarde u dat hij af en toe naar Erbil en Suleimaniyha moest (CGVS H.(...) p.29). U wist niet wat de exacte functie van uw vader was (CGVS H.(...) p.30). Uw vader zou een hoge functionaris bij de partij van Barzani zijn. Hij had contact met de familie Barzani en andere hoge functionarissen van de KDP (Koerdische Democratische Partij), zo zegt u (CGVS H.(...) p.29). Ook aan uw vriend Ayas werd een aantal vragen gesteld over uw vader. Hij had de informatie over uw vader van u gehoord. Het is in dat opzicht opmerkelijk dat jullie verklaringen tegenstrijdigheden bevatten. Een eerste en toch wel merkwaardige vaststelling is het feit dat uw vriend niet eens de volledige naam van uw vader kende. Hij kwam niet verder dan de voornaam A.(...) (CGVS A.(...) p.7, p.8). Dit is vreemd. Uw vriend was gedurende enkele jaren immers de chauffeur van u en uw vriendinnen. Het kennen van de volledige naam van zijn werkgever en potentiële schoonvader is dan ook een minimum. Verder verklaarde ook hij dat uw vader een hoge functionaris was die samen met Barzani werkte (CGVS A.(...) p.8). Hij verklaarde dat uw vader bij de Sara Ras, het kantoor van Barzani, werkte in Erbil. Hij specificeerde zelfs dat uw vader niet in Dohuk werkte maar wel in Erbil (CGVS A.(...) p.8). Dit staat haaks op uw verklaringen waarin u in aangaf dat uw vader de verantwoordelijke was van de peshmerga te Dohuk. Volgens uw verklaringen werd jullie huis niet bewaakt. Uw vader werd steeds afgehaald aan het huis (CGVS H.(...) p.30). Uw vriend daarentegen die u naar eigen zeggen jarenlang dagelijks ophaalde om u naar school te brengen verklaarde dat er wel bewakers voor het huis stonden (CGVS A.(...) p.8). U koppelt uw vrees aan uw vader. Het is in dat opzicht opmerkelijk dat u en uw vriend geen gelijklopende verklaringen afleggen over uw vader.

Bovenstaande vaststellingen betreffende de afwijkende verklaringen die u en A.(...) afleggen over uw vader, de enige actor van vervolging, ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw totale asielrelaas. Niet alleen ondermijnen ze uw algehele geloofwaardigheid en uw claim dat u in Noord-Irak een gedwongen huwelijk diende aan te gaan maar bovendien ondermijnen ze evenzeer de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in Noord-Irak een jarenlange 'verboden' relatie zou hebben gehad met A.(...) en dat jullie uit angst voor vervolging door uw vader omdat jullie vreesden dat de relatie bekend zou worden jullie land van herkomst verlieten. Indien dit daadwerkelijk het geval zou zijn geweest mag er toch verwacht worden dat uw partner minstens de volledige naam van uw vader zou kennen en dat jullie overeenstemmende verklaringen kunnen afleggen over eenvoudige zaken zoals de functie van uw vader. Dat is hier niet het geval.

Het ongeloofwaardig karakter van uw bewering dat u in Noord-Irak een jarenlange 'verboden' relatie zou hebben gehad met A.(...) worden vervolgens bevestigd door volgende vaststellingen.

Vooreerst leggen u noch A.(...) documenten neer op basis waarvan jullie burgerlijke status kan afgeleid worden. Uw identiteitskaart en andere documenten zouden in het bezit geweest zijn van uw vader (CGVS H.(...) p.23). A.(...) was zijn identiteitskaart onderweg kwijtgeraakt (CGVS A.(...) p.4). Het CGVS heeft met andere woorden geen tastbaar begin van bewijs op basis waarvan jullie burgerlijke staat kan afgeleid worden.

Vervolgens moet er worden vastgesteld dat u verklaart dat A.(...) in de wijk Sinaa woonachtig was (CGVS H.(...) p. 8). A.(...) verklaart evenwel zelf dat hij in de wijk Baroshka woonde (CGVS A.(...) p. 6). U blijkt verder de volledige naam van zijn moeder niet te kennen en u weet evenmin of hij broers of zussen zou hebben terwijl hij over meerdere broers en zussen beschikt (CGVS H.(...) p. 8, 9)(CGVS A.(...), p. 6). Vreemd genoeg vermeldt u later wel een broer van A.(...) die N.(...) zou heten en jullie reis geregeld zou hebben (CGVS H.(...) p. 14). U en A.(...) stellen vervolgens dat jullie relatie in 2009 aanving (CGVS H.(...) p. 10)(CGVS A.(...) p. 9). Vreemd genoeg verklaart u eveneens dat u 14 of 15 jaar oud was toen u A.(...) leerde kennen (CGVS H.(...) p. 11). Aangezien u in 1991 zou geboren zijn klopt dit uiteraard niet.

Verder is het vreemd dat u die toch zoveel schrik had van uw dominante vader gedurende zes jaar er in slaagde om bijna dagelijks in het geheim met uw vriend A.(...) te telefoneren. Normaliter belde u hem op (CGVS H.(...) p.12). In de periode vlak nadat u aan T.(...) beloofd zou zijn, werd u echter door A.(...) opgebeld in verband met de vluchtplannen (CGVS H.(...) p.14). Dat dit een enorm risico inhoudt gezien het profiel dat u van uw vader schetst, hoeft geen betoog. In hetzelfde licht is het hoogst opmerkelijk dat u en A.(...) die elkaar jarenlang enkel in de auto ontmoet zouden hebben en voor de rest enkel telefonisch persoonlijk contact hadden, plots het risico nemen om persoonlijk af te spreken bij uw buurvrouw zonder haar klaarblijkelijk vooraf in te lichten en besluiten om in haar aanwezigheid en die van haar zoon voor de eerste maal seksuele gemeenschap te hebben. Hierbij kan worden opgemerkt dat het enigszins bevreemdend is dat u de vrouw voortdurend als de buurvrouw benoemt en A.(...) de vrouw als uw vriendin (CVS A.(...) p. 10, 12). Verder mag het opmerkelijk genoemd worden dat zij, als enige buiten uw goede vriendin H.(...), op de hoogte zou zijn geweest van uw 'verboden' relatie met A.(...) en dat zij in de Koerdische context, als alleenstaande buurvrouw en gezien het profiel dat u van uw vader schetst het risico zou nemen om toe te staan dat u en A.(...) in het geheim bij haar afspraken en het bovendien blijkbaar toeliet dat jullie in haar huis seksuele gemeenschap hadden (CGVS H.(...) p. 12, 15, 16, 21). Hierbij kan worden opgemerkt dat u, gevraagd om iemand op de hoogte was van uw relatie met A.(...), aanvankelijk expliciet stelt dat niemand hiervan op de hoogte was, vervolgens verklaart dat u dat uw vriendin H.(...) op de hoogte was van jullie relatie en uiteindelijk blijkt uit uw verklaringen dat uw buurvrouw ook op de hoogte was van jullie relatie (CGVS H.(...) p. 11, 12). Verder moet er worden gewezen op de vaststelling dat u verklaart dat u gebruik maakte van het feit dat u uw buurvrouw diende te helpen met het huishouden en in het bijzonder met de zorg voor haar zoontje om in haar huis contact te hebben met A.(...). Vreemd genoeg blijkt u de naam van het zoontje van de buurvrouw niet te kennen (CGVS H.(...) p. 21).

Voorts is het vreemd dat jullie geen enkele poging ondernomen hebben om jullie geheime relatie tot een erkende relatie te laten evolueren. Uit uw verklaringen blijkt dat u A.(...) in 2009 leerde kennen. Hij was de chauffeur die u dagelijks naar school bracht. U verklaarde dat A.(...) al geruime tijd met u in het huwelijksbootje wilde stappen (CGVS H.(...) p.17). Ook A.(...) stelde dat hij al drie of vier jaar geleden het plan had opgevat om met u te trouwen (CGVS A.(...) p.10). Het is opmerkelijk dat jullie in die zes jaar dat jullie elkaar kenden geen enkele poging gedaan hebben om te trouwen. A.(...) heeft nooit kenbaar gemaakt aan uw familie dat hij interesse had in u (CGVS A.(...) p.10). U gevraagd waarom er nooit een ontmoeting heeft plaatsgevonden geeft aan dat het moeilijk was een bezoek voor te bereiden. U had tijd nodig, zo zegt u. Uw vader had immers geen duidelijk werkschema waardoor u het niet mogelijk achtte een afspraak te regelen (CGVS H.(...) p.16). Uit nader onderzoek blijkt echter dat u nooit gevraagd heeft aan uw vader of en wanneer hij tijd had om A.(...) te ontvangen (CGVS H.(...) p.16). Dit is opmerkelijk aangezien u wist dat normaliter, zoals bij uw zussen, uw vader de huwelijkskandidaten koos (CGVS H.(...) p.13). U wist met andere woorden dat een huwelijk met A.(...) geen optie was als u niets ondernam. Dat u dan niets geprobeerd heeft om uw lot te wijzigen mag verbazen. U geconfronteerd met deze bedenking repliceerde dat uw vader een moeilijk karakter had en dominant was (CGVS H.(...) p.17). Dit is echter niets nieuws. U wist dat uw vader een dergelijk karakter had. Het is echter niet geloofwaardig dat u en A.(...) in de jaren dat jullie een relatie hadden niets ondernomen hebben om uw lot een andere wending te geven. Nadat jullie seksuele gemeenschap hadden in augustus 2015 wilde A.(...) wederom naar uw vader om u ten huwelijk te vragen. Ook dit keer is het nooit tot een ontmoeting gekomen. U verklaarde dit met de woorden dat uw vader het te druk had met zijn werk en hij laat thuis was. U slaagde er niet in om een bezoek met uw

ouders te regelen (CGVS H.(...)p.17). Verder haalde u aan dat u het te riskant vond dat A.(...)uw hand kwam vragen. Zo zou uw vader immers te weten kunnen komen dat u een relatie had met A.(...) en jullie bijgevolg allebei vermoord zouden worden (CGVS H.(...)p.17). Aangezien u reeds zes jaar een relatie had met A.(...) is het opmerkelijk dat jullie in die periode geen stappen ondernomen hebben om te trouwen. Een andere reden waarom A.(...) niet overging tot een aanzoek had te maken met het feit dat u moest afstuderen, zo zegt u (CGVS H.(...)p.12, A.(...)p.10). Uw vader stond er immers op dat u eerst moest afstuderen vooraleer u mocht trouwen (CGVS H.(...) p.12). Het is in dat opzicht opmerkelijk dat A.(...) niet eens wist wanneer u zou afstuderen. Hij wachtte al meerdere jaren om uw hand te kunnen vragen, maar hij doet dit niet omdat u eerst moet afstuderen. Uiteindelijk blijkt dat hij eigenlijk niet eens wist wanneer u zou afstuderen en hij stappen kon zetten om jullie relatie te officialiseren (CGVS A.(...) p.14). Dit mag verbazen gezien het belang van uw afstudeerdatum in functie van jullie verdere leven samen. Dient te worden opgemerkt dat bovenstaande eveneens bijkomend de geloofwaardigheid van uw voorgehouden gedwongen huwelijk ondermijnt. U verklaarde immers dat u op 3 oktober 2015 uitgehuwelijkt werd aan een oude man. Dit wil zeggen dat u tijdens uw studies uitgehuwelijkt werd. U geconfronteerd met deze bedenking, begreep niet waar het over ging. Na herhaaldelijk uit te leggen dat dit niet in overeenstemming is met uw voorgaande verklaringen, antwoordde u dat u vermoedt dat uw vader uw huwelijk al geruime tijd gepland had. Hij wilde immers met de dochter van de man trouwen (CGVS H.(...) p.18). Verder blijkt het argument van de studie niet op te gaan voor uw zussen. Zo zegt u dat uw zus K.(...), die een jaar jonger is dan u met de school moest stoppen om te trouwen. Aangezien u benadrukte dat het beëindigen van de studies dermate belangrijk was voor uw vader is het niet logisch dat uw zus van de school geplukt wordt om te trouwen (CGVS H.(...) p.9, p.28, p.29). U geconfronteerd met deze bedenking, haalde aan dat uw zus geen goede punten behaalde op school. Dit kan ook van u gezegd worden daar u twintig jaar was in klas 12 (CGVS p.9). Uit voorgaande blijkt dat uw vader studies niet zo belangrijk vond als u laat uitschemeren. In het licht van bovenstaande is het merkwaardig dat u en A.(...) als voornaamste reden om het huwelijksaanzoek uit te stellen het moment van uw afstuderen aanhalen.

Tot slot dienen er nog een aantal kanttekeningen gemaakt te worden bij de door u geschetste vlucht en reisweg. Uit jullie verklaringen blijkt dat jullie niet op de hoogte waren van jullie eindbestemming. Dit is merkwaardig. De broer van A.(...) had alles geregeld. A.(...) heeft nagelaten te informeren naar waar de reis jullie zou brengen (CGVS A.(...) p.16, p.17). Gezien de kostprijs en de risico's die verbonden zijn aan een dergelijke reis is het vreemd dat u zich niet beter informeerde over de reisroute. Meer nog, van heel het traject vanuit Dohuk tot in België kon u slechts één plaatsnaam meedelen met name Istanbul. Zo wist u niet waar het bos lag, waar u de bus heeft gepakt en welke plaatsen u doorkruiste om tot in Istanbul te raken (CGVS H.(...) p.25, p.26). Bovendien komt jullie relaas van de reisweg ingestudeerd over. Zo verklaarden jullie spontaan exact hetzelfde wat betreft de zitplaatsen in de auto, de afstand die jullie moesten wandelen in het bos en de diepte van de rivier (CGVS H.(...)p.25, A.(...) p.17). Wanneer er gepeild wordt naar details zoals de breedte van de rivier leggen u en A.(...) echter afwijkende verklaringen af. Zo beweerde u dat de rivier waar jullie moesten doorwaden om en bij de meter breed was, terwijl de breedte van de rivier volgens A.(...) tussen de tien en de vijftien meter was (CGVS H.(...)p.25, A.(...) p.17). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan de door u geschetste reisweg. Bovendien hebben jullie geen enkel tastbaar bewijs om jullie reisweg mee te staven.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat niet toe enig geloof te hechten aan uw asielrelaas. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van

waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Kurdistan Region of Iraq (KRI) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), opnieuw de militaire controle hebben verworven.

Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De ISIS-offensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Het terreurgeweld in KRI-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vonden de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KRI-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 243.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRI-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRI-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen KRI en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtige en dunbevolkte grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniyah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat

om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Ze zijn een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker zijn aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van zijn vriendin, mevrouw M.H.A.. Hij roept geen eigen motieven in. Verzoeker voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als zijn vriendin.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 175 260 van 22 september 2016 aan verzoekers vriendin de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in het eerste middel aan wat volgt:

“Het eerste middel is gebaseerd op de schending van artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en de schending van art. 57/6 eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet;

Doordat uit de verklaringen van verzoekster uitdrukkelijk blijkt dat zij in gevaar verkeert in Irak.

Terwijl de beslissing van het CGVS stelt dat er geen gevaar is voor de terugkeer naar haar land;

Toelichting:

De beslissing stelt dat:

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ter ondersteuning van haar beslissing verwijst het CGVS naar de veelvuldige tegenstrijdigheden en weinig aannemelijke elementen in uw verklaringen

Verzoekster werd niet in staat gesteld zich te verdedigen tegen de argumenten en de bijkomende informatie die het CGVS aanhaalt.”

2.1.2. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoekster toont niet aan hoe zij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

Voorts bestaat er geen rechtsregel die bepaalt dat de commissaris-generaal verzoekster op voorhand had moeten confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

Het feit dat verzoekster niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het gehoor zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoekster als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet

bovendien slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld.

Daarenboven voert verzoekster in onderhavig verzoekschrift geen concreet verweer ten aanzien van de argumenten die verzoekster aanhaalde ter ondersteuning van haar asielrelaas en die als ongeloofwaardig werden beoordeeld door verweerder. Deze motieven vinden allen steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.1.3. Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoekster voert in het tweede middel aan wat volgt:

“Het tweede middel is gebaseerd op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980;

Doordat uit de verklaringen van verzoeker uitdrukkelijk blijkt dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade;

Terwijl de beslissing van het CGVS stelt dat er geen risico is.

Toelichting:

De bestreden beslissing stelt dat:

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit de dagelijkse berichten uit de regio blijkt echter een totaal ander situatie: (...)”

2.2.2. Hoger werd vastgesteld dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is (cf. sub 2.1.2.), derhalve kan zij niet dienstig een schending aanvoeren van artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, §2, b).

Inzake de veiligheidssituatie in Dohuk, de regio van afkomst van verzoekster, en die onder controle staat van de Kurdistan Regional Government (KRG) stelt de bestreden beslissing:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Kurdistan Region of Iraq (KRI) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven.

Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief

dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De ISIS-offensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Het terreurgeweld in KRI-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KRI-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijk zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 243.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRI-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRI-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen KRI en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt."

Uit de update die verweerder middels een aanvullende nota van 29 augustus 2016 bijbracht inzake de veiligheidssituatie blijkt dat voormelde motivering gehandhaafd blijft.

De door verzoekster aangehaalde informatie is niet van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. Het geciteerde Nederlandse reisadvies inzake Irak is gericht aan reislustige Nederlanders en vormt, te meer daar het uitdrukkelijk rekening houdt met het verhoogde risico dat (Westerse) toeristen lopen in Irak, geenszins een leidraad voor het onderzoek naar het reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Een negatief reisadvies, gericht aan toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken voor personen die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. Ook uit het persartikel dat verzoekster citeert en waarin gerapporteerd wordt over het gegeven dat Koerdische strijders in het noorden van Irak duizenden huizen hebben vernietigd teneinde de Arabische volkeren te verjagen, blijkt niet dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Het laatste door verzoekster geciteerde persartikel heeft betrekking op de algemene situatie in geheel Irak en is aldus niet bij machte afbreuk te doen aan de genoemde en gedetailleerde informatie met betrekking tot de situatie in Noord-Irak. De verwijzing naar incidenten in Mosul is niet dienstig aangezien verzoekster hier niet uit afkomstig is.

In acht genomen hetgeen voorafgaat toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. Verzoekster voert in het derde middel aan wat volgt:

"Het derde middel is gebaseerd op de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsplicht;

Doordat de beslissing van het CGVS inhoudelijk nauwelijks gemotiveerd is;

Terwijl de materiële motiveringsplicht de beweegredenen van de weigering duidelijk moet omschrijven en deze ten gronde relevant moeten zijn;

Toelichting:

De bestreden beslissing stelt:

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormeld argumenten blijkt uitdrukkelijk dat de beslissing van het CGVS totaal ongegrond is en dat de bijgebrachte motivering niet afdoende is om tot een weigering te beslissen."

2.3.2. Het derde middel betreft een duidelijke miskenning van de inhoud van de bestreden beslissing. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De motieven ter verantwoording van de bestreden beslissing zijn duidelijk verwoord en verantwoord de beslissing. Deze motivering beslaat nagenoeg 4 pagina's van de beslissing. Ten overvloede stelt de Raad vast dat verzoekster in het eerste middel aanvoert dat zij (...) "niet in staat [werd] gesteld zich te verdedigen tegen de argumenten en de bijkomende informatie die het CGVS aanhaalt" waardoor zij zelf aangeeft dat de bestreden beslissing is gemotiveerd.

2.3.3. Het derde middel is ongegrond."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF